

Finantslove, gennemsnitlig taget, hvilket er et væsentligt bestemmende Moment for Thingets Indskydelse paa Finantslovens Behandling — thi den endelige Opgjørelse af Status kan ikke have nogen dybere Grund, undtagen den søges ved Hjælp af en Række andre Lø, idet Opstillingen af Lø og deslige har en særlig Indskydelse —, saa viser det sig, at den gennemsnitlige Fremgang i Løoverskud ved Behandlingen af Finantslovene er 309,911 Kr. — og ikke mere — og Fremgang i Status, altsaa Sammenligningen mellem Indtægt og Udgift, efter at henholdsvis §§ 10 og 27 ere fraregnede, er 1,397,254 Kr. Vende vi os nu specielt til det sidste af disse 6 Aar, til Finantsloven for 1878—79, saa faae vi efter samme Opstilling af § 1 og § 11 med Fradrag af §§ 10 og 27 efter det forelagte Budget og Loven, saaledes som den er bleven til, en Fremgang i Løoverskud ved Vedtagelsen fra, saaledes som den var forelagt, af 1,934,776 Kr. og en Fremgang i Status af 2,145,786 Kr. Lige vi nu det nu foreliggende Finantslovsforslag, som jo snart kommer til Afstemning, og tage §§ 1 og 11 ved Forelæggelsen og fradrag § 10 og 27, naturligvis gaaende ud fra, at kun de Forslag, som Ordsrøderen anbefaler, vedtages, saa vil man finde, at medens Løoverskuddet, altsaa Forskjellen mellem §§ 1 og 11, ved Forelæggelsen var 1,993,284 Kr., saa er Forskjellen mellem §§ 1 og 11 nu 5,533,869 Kr., altsaa, der er under Behandlingen i Løoverskud sket en Fremgang af 3,540,585 Kr., og tage vi Statusforskjellen, saa ville vi finde Forskjellen mellem Indtægten ÷ § 10 og Udgiften ÷ § 27 ved Forelæggelsen at være 2,516,061 Kr., og den vil nu ved Slutningen være 6,057,686 Kr. Fremgangen i Status under Behandlingen er altsaa 3,541,625 Kr. Naar nu dertil føies, at Budgettet, saaledes som det er forelagt, i Virkeligheden er forhøjet — jeg har nævnt det i Indledningen til 3die Behandling — med 706,809 Kr. ved nye selvstændige Forslag fra Regjeringen under Behandlingen, vil den virkelige Fremgang fra det af Ministeriet forelagte Budget, forøget med disse nye selvstændige Forslag under Behandlingen, til det nu foreliggende Resultat være for os 4,248,434 Kr. Jeg skal bemærke, at deraf er 258,000 Kr. bevilgede, uden at Ordsrøderen og hans Venner have anbefalet Forslagene; hvis de ikke vare blevene vedtagne, vilde Fremgangen under Behandlingen være 4,506,434 Kr. Naar jeg nu — ærede Medlemmer have ønsket disse Sammenstillinger, og derfor giver jeg dem — sammenligner dette Resultat under Behandlingen her med Resultatet, som er fremkommet ifjor, saa vil det ses, at vi ved vor Behandling af Finantsloven have naaet henimod den dobbelte Medtættelse af Budgettet imod ifjor, og tage vi Regjeringens specielle Forslag med, da langt over den dobbelte Nedgang af Fremgangen ved Finantslovens Be-

handling iaar, mod hvad de Herrer naaede til ifjor. Det er en ganske besynderlig Ting, naar man ikke kjendte en vis Tilbøjelighed hos ærede Medlemmer fra den anden Side til at fantasere over Lø, at høre, hvorledes man der kan tale om den for Demokratiet daarlige Finantslov. Jeg vilde ikke have været bekendt, naar vi bevilge en Finantslov, da at byde en anden og mere karvig, idetmindste under de nuværende Forhold, og allermindst, hvis det skulde gaa ud over den Konto paa Finantsloven, som de ærede Medlemmer synes at have saa meget imod, nemlig det militære Spørgsmaal, der har saa stor Betydning for vort Lands Forsvarsevne, og som jeg netop har gledet mig over er saa fortrinligt afgjort, fordi man nu har faaet visse Folk bundne, der Naar for Naar ellers vilde have gjort Kapital ud af disse Spørgsmaal. Jeg sætter, saavel saglig som politisk set, Pris paa, at denne Sag med de berømte 6 Kanoner kan anses for afgjort paa denne Maade. Jeg paafjønner den politiske Laft ved Siden af den saglige Overveelse, der har ledet Folkethinget dertil, at vi ikke under den nuværende Situation ere udsatte for, at ærede Medlemmer, der have Lyft til at hemme vort Arbeides Fremme her, uden dog at have kunnet Noget i en parlamentarisk Kamp, ikke have faaet disse enkelte Punkter at tumle med Naar for Naar herefter. Dernæst er det ligeledes ganske mærkeligt — jeg skal blot pege derpaa, jeg skal ikke opholde mig derved, — at høre det ærede Medlem fra Leire tale om, hvilken fornuftig Finantslov det var for Høire. Jeg veed ikke, hvilken Fornøielse Høire kan have af at se Finantsloven blive nedsat med henimod 4½ Million Kr. under Forhandlingerne, thi det er sket ved den lange Række af Forslag (Afskydelse af Solstein-Ledreborg). Jeg taler nu ikke til det ærede Medlem, det vilde være unyttigt; naar jeg paastaar, at 2 og 2 er 4, og det ærede Medlem er i det Lune, at han ikke vil indrømme det, saa skal det ikke være 4! Jeg nævner kun Sagen, som den er. Jeg indser ikke, hvilken Fornøielse Høire vilde have af at stille Forslag paa Forslag, som ikke vedtages — man ser jo selv ved denne Behandling, at der er en stor Del Forslag, der ere Gjengangere fra 2den Behandling, men som Folkethinget ikke har troet at kunne gaa med til, Ordføreren, som isøvrigt kunde have gode saglige Grunde for sig, men som vi af finantsielle Hensyn ikke kunne indbefomme. Dette være nu nok med Hensyn til denne finantsielle Overveelse; det ærede Medlem kan jo fortsætte videre. Kanonerne skal jeg ikke omtale, det er, som bekendt, en ganske fortrinlig Afgjørelse af Spørgsmaalet, og jeg antager, at det netop er, fordi jeg har Grund til at finde den fortrinlig, at det ærede Medlem er saa misfornøiet dermed. Derimod skal jeg endnu omtale Spørgsmaalet om Størelsen af de militære Bevillinger paa § 26. Ja, det er forferdeligt, saa store de ere blevene! Jeg skal ganske simpelt